

Sygn. akt II C 166/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Klon

Protokolant: starszy protokolant sądowy Magdalena Kubańska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2018 roku w Rybniku

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. w W.

przeciwko M. J.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego M. J. na rzecz powoda (...) Banku S.A. w W.:

a) 90 786,74 złotych (dziewięćdziesiąt tysięcy siedemset osiemdziesiąt sześć złotych 74/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, ale nie większych niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym od dnia 29 listopada 2017 roku do dnia zapłaty,

b) 1682,26 złotych (tysiąc sześćset osiemdziesiąt dwa złote 26/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty,

c) 4706,39 złotych (cztery tysiące siedemset sześć złotych 39/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10 277 złotych (dziesięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Jarosław Klon

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 28 listopada 2018 r. w sprawie II C 166/18

w zakresie znaczników czasowych 00:03:48 do 00:18:08

	(x (...) II C 166 18 109 (...) (...) (...) (...) X.mp4)							
--	---	--	--	--	--	--	--	--

* * * * * początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:02.383]

Powód G. (...) Bank z siedzibą w W. w pozwie przeciwko M. J., który został złożony do Sądu Rejonowego w Lublinie-Zachód domagał się zasądzenia kwoty 90.786,74 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie większej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 29 listopada do dnia zapłaty kwoty 1.682,26 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty 4.706,39 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty domagał się także zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów sądowych w wysokości 1.215 złotych.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, że łączyła go z pozwanym umowa na podstawie której pozwany dostał kredyt numer DK/KM-H./ (...). Pozwany nie zapłacił w terminie określonych rat kredytowych, kredyt został wypowiedziany i stąd powód twierdził, że taka należność dochodzona pozwem winna być na jego rzecz zasądzona. Postanowieniem z dnia 19 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy w Lublinie-Zachód VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Gliwicach wskazując, że brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty. Następnie powód podtrzymał żądanie pozwu uzupełnił żądane przez Sąd braki dotyczące pełnomocnictwa oraz zapłacił opłatę dodatkową od pozwu. Pozwany M. J. na rozprawie w dniu 26 września 2018 roku wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że część zaległości wynikających w umowy z bankiem zapłacił. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. W dniu 19 lutego 2013 roku pomiędzy G. (...) Bankiem a M. J. została zawarta umowa na podstawie, której pozwany otrzymał kredyt w wysokości w umowie określonej. W umowie tej strony uregulowały kwestie dotyczącą prowizji, oprocentowaniu kredytu, warunków wypowiedzenia tejże umowy. Ta umowa znajduje się na karcie 31 do 37 akt sprawy. W dniu 10 kwietnia 2017 roku umowa ta została wypowiedziana przez bank a oświadczenie o wypowiedzeniu znajduje się na karcie 39 akt sprawy. Wcześniej 10 kwietnia 2017 roku bank zawiadamiał M. J. o niespłaconej w terminie 30 dni należności, był wzywany pozwany do zapłaty tejże należności. Zarówno jedno jak i drugie pismo było pozwanemu doręczane wynika to z karty 41 akt oraz karty 45 akt. 29 maja 2017 roku bank skierował do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty i wskazał na sumy, które pozwany powinien zapłacić i sumy te to kwota 90.786 złotych tytułem należności kapitałowej. Następnie 1.682,26 złotych tytułem odsetek umownych, 167,05 złotych odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej. Jest to ostateczne wezwanie, które znajduje się na karcie 47 akt sprawy. W dniu 29 listopada 2017 roku (...) Bank S.A. w W. na podstawie art. 95 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe stwierdził, że w jego księgach figuruje wymagalne zadłużenie dłużnika M. J. zamieszkałego w J. przy ul. (...) legitymującego się (...) i wykazał w tymże wyciągu, że pozwany winny jest powodowi 90.786,14 złotych z tytułu należności głównej 1.682,26 złotych z tytułu odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 6,30 procent od dnia 7 lutego 2017 roku do dnia 25 maja 2017 roku oraz 4.706,39 złotych tytułem odsetek za opóźnienie naliczane od kwoty niespłaconego za opóźnienie naliczanych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14 procent od dnia 25 stycznia 2017 roku do dnia 24 maja 2017 roku w wysokości 10 procent od dnia 25 maja 2017 roku do dnia 28 listopada 2017 roku. Sąd przedstawia argumentację prawną. Roszczenie powoda w całości okazało się zasadne. Powód przedstawił w tej sprawie szereg dowodów wykazujących, że pozwany jest zobowiązany do zapłaty wobec niego dochodzonego roszczenia. Zdaniem Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że powód i pozwany byli stronami umowy, która została przed chwilą przez Sąd przytoczona z dnia 19 lutego 2013 roku. Umowa ta przez powoda została skutecznie wypowiedziana z uwagi na to, że nie była przez pozwanego realizowana. Oświadczenie o wypowiedzeniu zostało złożone przez powoda w dniu 10 kwietnia 2017 roku i nie było przez pozwanego kwestionowane.

W ocenie Sądu przedstawiony przez powoda wyciąg z ksiąg (...) Banku S.A. w W. z dnia 29 listopada 2017 roku stanowi dla Sądu miarodajny dowód tego, że zobowiązanie pozwanego wobec powoda to kwota 90.786,74 złote tytułem

niespłaconego kapitału oraz kwota 1.682,26 złotych wyliczona jako odsetki umowne od dnia 7 lutego 2017 roku do dnia 25 maja 2017 roku oraz kwota 4.706,39 złotych jako kwota odsetek naliczanych za opóźnienie od niespłaconego kapitału stosownie do wysokości oprocentowania wykazanej w wyciągu z dnia 29 listopada 2017 roku. Pozwany na rozprawie w dniu 26 września 2018 roku argumentował, że część należności kredytowych została przez niego spłacona. Jednak wezwany do wykazania w terminie 14 dni, że takie należności rzeczywiście zostały przez niego uiszczone na poczet należności kredytowej nie przedstawił żadnych dowodów na zapłatę jakiegokolwiek kwoty kredytu. W tej sytuacji Sąd uznał za wiarygodne dowody, które przedstawił powód wymienione już przed chwilą czyli wyciąg z ksiąg bankowych G. Banku, umowę kredytową między stronami, oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytowej oraz wezwania do zapłaty przedstawione przez bank i stwierdził, że są to dowody wiarygodne dokumentujące zasadność roszczenia oraz wysokość tego roszczenia i Sąd uważa, że pozwany nie zrealizował zobowiązania do jakiego się zobligował wobec strony powodowej. Czyli mamy do czynienia z klasycznym niewykonaniem zobowiązania i na podstawie art. 471 par. 1 kc.

Sąd uważa, że pozwany jest zobowiązany do naprawienia szkody jaką wyrządził tutaj stronie powodowej i została ona wyliczona czyli jest to kwota niespłaconego kredytu w postaci kapitału w wysokości 90.786,74 złotych i stosownie do umowy kredytowej tutaj umowne odsetki od tego kapitału to czterokrotność stopy lombardowej NBP, która z uwagi na regulacje art. 481 par. 2 ze znaczką 1 kc stanowi o tym, że maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie czyli o tyle o ile strony umówiły się na odsetki umowne to Sąd je zasądza i zasądza je w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP ale ograniczając jej wysokość do odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym i te odsetki zostały zasądzone od dnia 29 listopada 2017 roku do dnia zapłaty. Jeżeli chodzi o kwotę 1.682,26 złotych to zostało ono zasądzone na podstawie art. 481 par. 1 kc z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty. A kwota 4.706,39 złotych została zasądzona z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty na podstawie art. 481 par. 1 kc. Skoro pozwany w całości przegrał proces na podstawie art. 99 kpc w związku z par. 2 punkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku sprawie opłat za czynności radców prawnych dziennik ustaw z 2018 roku pozycja 265 Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.004 złotych tytułem opłaty wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika, 17 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz kwotę 4.860 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu. Daje to w sumie kwotę 10.277 złotych co zostało zasądzone w punkcie 2 wyroku.

Na tym Sąd kończy uzasadnienie pełne ustne wyroku. Dziękuję.

[K. tekstu 00:14:19.516]

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyizacja Przepisywania Nagrań

--	--	--	--	--	--	--	--	--

Zatwierdzono transkrypcję dnia 19 grudnia 2018 roku